

Social-, Indenrigs- og Børneudvalget

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2018 - 3171

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 1. juni 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 476 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jakob Sølvhøj (EL).

Doknr.
580733

Dato
26-06-2018

Spørgsmål nr. 476:

"Hvilken juridisk status har ministerens tilkendegivelse i besvarelsen af SOU, alm. del, spm 80 (Folketingsåret 2016/2017) om, at "hjælp til f.eks. toiletbesøg ikke kan afslås med henvisning til, at borgeren nægter at vise sig nøgen foran kommunale medarbejdere og nægter dem at overvære toiletsituationen", og hvilke muligheder har ministeren for at skride ind over for kommuner, som fortsat praktiserer dette krav, uden at borgeren skal belastes af en ankesag, og uden at Ankestyrelsen skal belastes med at tage stilling til den slags absurditeter?"

Svar:

Det er kommunens ansvar at sikre, at borgere, der søger om hjælp efter serviceloven, også får den hjælp, der modsvarer deres samlede hjælpebehov. Det fremgår endvidere af servicelovens § 1, stk. 3, at hjælpen skal tilrettelægges på baggrund af en konkret og individuel vurdering af den enkeltes behov og forudsætninger og i samarbejde med den enkelte.

Det er en forudsætning for at få den rette hjælp, at borgerens behov er fyldestgørende udredt, og det er kommunens ansvar at sørge for dette og foretage en individuel og helhedsorienteret behovsvurdering med udgangspunkt i, hvad den enkelte borger selv kan klare.

Det er op til kommunerne selv at bestemme, hvordan udredningen af borgerens hjælpebehov skal foretages. Som det fremgår af svaret på SOU alm. del spørgsmål nr. 80 dateret den 26. november 2016, er der således ikke fastsat krav til den måde, hvorpå borgerens hjælpebehov konkret skal afdækkes. Besvarelsen skal imidlertid betragtes som et fortolkningsbidrag i relation til den fremgangsmåde, som kommunerne kan vælge at anvende ved vurderingen af hjælpebehovet til brug ved timeudmålingen i en ordning efter servicelovens § 96 om BPA.

Desuden følger det af god forvaltningsskik, at kommunale medarbejdere skal optræde høfligt og respektfuldt over for borgeren og udvise den fornødne diskretion. Dette gælder naturligvis også ved udredningen af borgerens hjælpebehov i relation til toiletbesøg.

Jeg har ikke mulighed for at gribe ind i kommunernes valg af fremgangsmåde ved udredning af den enkelte borgers hjælpebehov i konkrete sager. Hvis en borger er utilfreds med kommunens behandling af en sag, herunder de kommunale medarbejders optræden, kan der klages til borgmesteren, som er den øverste daglige leder af den kommunale forvaltning. Borgeren har også mulighed for at klage til Folketingets Ombudsmand.

Derudover har borgeren mulighed for at klage til Ankestyrelsen over kommunens afgørelse om hjælp og støtte efter serviceloven, herunder vurderingen af borgerens hjælpebehov.

Med venlig hilsen
Mai Mercado